

- 3) Skal tredje elektricitetsdirektiv fortolkes således, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der indfører en særforanstaltning, som består i en afgiftspligt for regulerede enheder, herunder hos indehaverne af en tilladelse til forsyning af elektricitet, der er udstedt af den regulerende myndighed, og som er fastsat på baggrund af enhedernes økonomiske resultat, herunder resultatet af virksomhed udøvet i udlandet, ikke opfylder kravene om gennemsigtighed [org. s. 3], ikke-diskrimination og lige adgang til kunderne som omhandlet i direktivets artikel 3, eftersom den for så vidt angår en reguleret enhed også rammer indtægter opnået (fra elforsyning eller på anden vis) i udlandet, mens den for så vidt angår indehaveren af en tilladelse til elforsyning på grundlag af en »pas«-tilladelse til elforsyning, som er udstedt i indehaverens oprindelsesland, alene rammer indtægter opnået i Den Slovakiske Republik?

⁽¹⁾ EFT L 211, s. 55.

Sag anlagt den 8. juni 2018 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-384/18)

(2018/C 285/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Tserepa-Lacombe og L. Malferrari, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 25 i direktiv 2006/123/EF⁽¹⁾ og artikel 49 TEUF.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 25 i direktiv 2006/123/EF og artikel 49 TEUF ved i) at forbyde samtidig udøvelse af, på den ene side, regnskabsvirksomhed og, på den anden side, enhver bankvirksomhed eller finansielle tjenesteydelser og ii) at tillade Det Belgiske Institut for Regnskabsførere og Skatteeksperter (IPCF) at forbyde samtidig udøvelse af, på den ene side, regnskabsvirksomhed og, på den anden side, enhver landbrugsvirksomhed, håndværksvirksomhed og erhvervsvirksomhed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, s. 36).

Sag anlagt den 29. juni 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-434/18)

(2018/C 285/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 4, i Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald ⁽¹⁾, sammenholdt med dette direktivs artikel 13, stk. 1, idet den ikke har meddelt Kommissionens dens nationale program for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 15, stk. 4, i Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, sammenholdt med dette direktivs artikel 13, stk. 1, bestemmer, at medlemsstaterne første gang meddeler Kommissionen indholdet af deres nationale program omfattende alle punkterne i direktivets artikel 12 »snarest muligt«, dog senest den 23. august 2015.

Kommissionen har gjort gældende, at det af de oplysninger, som Den Italienske Republik har fremlagt under den administrative procedure, fremgår, at der ikke er afgivet nogen meddelelse, idet de italienske myndigheder endnu ikke har meddelt Kommissionen det endelige nationale program, der er vedtaget til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

⁽¹⁾ EUT 2011, L 199, s. 48.